

Страна ни Нормандский херцогъ покорѣ,
Мратъ нашитѣ братья въ неволя,
И падна подѣ тѣхния мечъ нашій царь,
Убитъ на Хастингското поле.

По-скоро ти ставай и съ нази ела,
На потърсъ за нашій водитель,
Макаръ вече мъртавъ, зане щемъ го ний
Въ свещенната наша обитель.»

Словó не промълви Едита; стана
Прѣдъ тѣхъ се ушѣти веднага;
Развѣваше вѣтрътъ руса ѣ коса
Навредъ по снага ѣ полунага.

Напрѣко прѣзъ драки, трѣнье, ржтове,
Низъ тъмния лѣсъ тѣ вървѣха;
При ранни зори чакъ Хастингско поле
Далечъ прѣзъ скалитѣ съзрѣха.

Виеше се бѣла и гжста мъгла
Надъ бойното поле; лѣниво
На орляци врани въземаха се
И грачеха грозно и диво.

Ограбени, голи, осѣчени вредъ,
Повсждѣ размѣтани трупѣ,
Тукъ людѣ расплутѣ, тамъ гибли конѣ,
Покрити съсъ кърваво струпѣ.